

สนทนากับ ริค วอร์เรน
โดย จิม เดลีย์
“Decision” Magazine November Issue 2004

เตรียมพร้อม สำหรับชีวิตนิรันดร์

(Preparing for Eternity—On Purpose)

LOS ANGELES, CA. August 11, 2016:
Rick Warren at Hollywood Walk of Fame Star
ceremony for actress Roma Downey.

เตรียมพร้อมสำหรับ ชีวิตนิรันดร์

สนทนากับ ริค วอร์เรน โดย จิม เคลลี

“Decision” Magazine November Issue 2004

หากคุณเคยมองดูหนังสือที่ขึ้นหัวว่าเป็นหนังสือขายดี ตามชั้นวางหนังสือในร้านไม่ว่าจะเป็นร้านของคริสเตียนหรือไม่ก็ตาม คุณอาจจะเคยเห็นหนังสือของ ริค วอร์เรน “ชีวิตที่เคลื่อนไปด้วยวัตถุประสงค์ The Purpose Driven Life” ซึ่งติดทำเนียบอันดับหนังสือขายดีของนิวยอร์กไทมส์เมื่อมกราคม 2003 และจนถึงปัจจุบันมียอดขายหายไปแล้วถึงประมาณ 19 ล้านเล่ม

เมื่อเร็วๆ นี้ นิตยสารดิซิชั่น (Decision) ได้สัมภาษณ์ ริค วอร์เรน (ริค รับตำแหน่งรองประธาน ในเดือนนี้ของพันธกิจบิลลี เกรแฮม ครุเสดแห่ง แอล เอ) เกี่ยวกับหนังสือเล่มนี้และความสำเร็จจากหนังสือที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตของเขาอย่างไรบ้าง

ถาม: หนังสือของคุณ “ชีวิตที่จับเคลื่อนไปด้วยวัตถุประสงค์” เป็นหนังสือยอดเยี่ยมอันดับ (กัมโบนิยา) คุณคิดว่าอะไรทำให้หนังสือเล่มนี้โดนใจผู้คนมากอย่างนี้

ตอบ อย่างแรก เนื้อหาของหนังสือเล่มนี้เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของผู้คนเช่น “ฉันเกิดมาในโลกนี้ทำไม” ใคร ๆ ก็สนใจกับคำถามทำนองนี้ คำถามประเภท “ฉันมีชีวิตอยู่เพื่ออะไร” หรือคำถามที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายของชีวิตเช่น “อะไรคือเป้าหมายในการมีชีวิตอยู่ของฉัน” หรือคำถามที่เกี่ยวข้องกับความสำคัญของชีวิตเช่น “ชีวิตฉันมีความสำคัญอะไรบ้างมั๊ย”

อย่างที่สอง มันเข้าใจง่าย ผมทำงานอย่างหนักที่จะทำให้มัน อ่านง่าย เข้าใจง่าย ผมเชื่อว่าไม่มีอะไรใหม่แม้แต่ข้อเดียวในหนังสือเล่มนี้ ที่ยังไม่เคยถูกกล่าวถึงมาก่อนในหนังสือคริสเตียนทั่วไป มันก็แค่ว่า ผู้คนในแต่ละยุคแต่ละรุ่นก็จะได้อ่านได้อ่านกันใหม่อีกซักครั้ง---ว่าเรามีชีวิตอยู่ก็เพื่อที่จะนมัสการพระเจ้า ออกไปประกาศข่าวประเสริฐ มีสามัคคีธรรม ดำเนินชีวิตให้เหมือนกับพระคริสต์ (Discipleship) และดำเนินพันธกิจแห่งการรับใช้

อย่างที่สาม หนังสือเล่มนี้เป็นแนว “ต่อต้านหนังสือประเภททำอะไรถึงจะ...” มันขึ้นต้นบรรทัดแรกด้วยคำว่า “เรื่องนี้ ไม่เกี่ยวกับคุณ” แต่มันนำพาที่หนังสือเล่มนี้เองกลับถูกจัดอยู่ในหมวด “หนังสือประเภททำอะไรถึงจะ...” คุณลองทดลองตั้งชื่อหนังสืออื่น ๆ สักเล่มดู หนังสือประเภททำอะไรถึงจะ... ที่ขึ้นต้นบรรทัดว่า “เรื่องนี้ไม่เกี่ยวกับคุณ” ดูสิ

“**ผมคิดว่าผู้คนกำลังเบื่อหน่ายกับวัฒนธรรมที่เห็นแก่ตัว
เอาตัวเองเป็นที่ตั้ง หรือวัฒนธรรมที่หลงใหลและชื่นชมในตัวเอง พวกเขาารู้สึกว่ามันน่าที่จะมีอะไรที่สำคัญยิ่งกว่าแค่ “การพยายามทำทุกอย่างเพื่อเติมเต็มให้กับตัวเอง” และแน่นอนมันต้องมีอะไรมากกว่านั้นแน่ๆ**”

ผมคิดว่าผู้คนกำลังเบื่อหน่ายกับวัฒนธรรมที่เห็นแก่ตัว-เอาตัวเองเป็นที่ตั้ง หรือวัฒนธรรมที่หลงใหลและชื่นชมในตัวเอง พวกเขาารู้สึกว่ามันน่าที่จะมีอะไรที่สำคัญยิ่งกว่าแค่ “การพยายามทำทุกอย่างเพื่อเติมเต็มให้กับตัวเอง” และแน่นอนมันต้องมีอะไรมากกว่านั้นแน่ๆ เพราะเราถูกสร้างขึ้นโดยพระเจ้าและก็เพื่อพระเจ้า จนกว่าเราจะเข้าใจในความจริงข้อนี้ ไม่เช่นนั้น ถึงยังมีชีวิตอยู่ก็อยู่โดยปราศจากความหมาย

ถาม: ดังนั้น คุณเลยต้องการช่วยให้คริสเตียนมีความเข้าใจมากขึ้น ในมุมมองที่กว้างขึ้น?

ตอบ ใช่แล้ว ผู้คนถามผมว่า “อะไรคือจุดมุ่งหมายของชีวิต?” ผมตอบว่า “เอาอย่างย่อ ๆ นะ ชีวิตก็คือการเตรียมพร้อมสำหรับนิรันดร์กาล” เราถูกสร้างขึ้นเพื่อให้อยู่ยืนยงตลอดไป พระเจ้าต้องการให้เราอยู่ในสวรรค์กับพระองค์ สักวันหนึ่ง หัวใจของผมก็จะหยุดเต้น และนั่นจะเป็นจุดจบของร่างกายผม-แต่ไม่ใช่จุดจบของผม

ผมอาจจะมีชีวิตอยู่ 60 ถึง 100 ปี บนโลกใบนี้ แต่ผมจะอยู่ไปอีกเป็นล้าน ๆ ปี ในนิรันดร์กาลนี้เป็นเพียงแค่ฉากแห่งการเตรียมตัวให้พร้อมเท่านั้น เป็นเหมือนกับการซ้อมใหญ่ พระเจ้าต้องการให้เราได้ฝึกหัดการใช้ชีวิตบนโลกนี้ฝึกในสิ่งที่เราต้องทำตลอดไปในนิรันดร์กาล

“**ชีวิตก็คือการเตรียมพร้อมสำหรับนิรันดร์กาล
เราถูกสร้างขึ้นเพื่อให้
อยู่ยืนยงตลอดไป**”

ถาม: คุณจะนำหลักการยิ่งใหญ่แบบนี้ไปประยุกต์ใช้กับชีวิตอย่างไร?

ตอบ มันต้องใช้ทั้งวินัยและนิสัย ชีวิตคือการเผชิญกับปัญหาที่ต่อเนื่อง ไม่ว่าตอนนี้เองที่คุณกำลังเผชิญอยู่กับปัญหา หรืออาจเพิ่งเสร็จสิ้นจากการแก้ปัญหา หรือกำลังเตรียมที่จะเผชิญกับอีกปัญหาที่กำลังจะเข้ามา

เหตุผลในเรื่องนี้ก็คือ เพราะพระเจ้าสนใจในคุณลักษณะ (Character) ของตัวคุณมากกว่าสนใจในความกินดีอยู่ดีของคุณ (God is more interested in your character than your comfort) พระเจ้าสนใจที่จะทำให้ชีวิตของคุณบริสุทธิ์มากกว่าทำให้ชีวิตคุณมีแค่ความสนุกสนาน เราสามารถมีความสุข สนุกสนานอย่างพอเหมาะพอควรบนโลกนี้ได้ แต่นั่นไม่ใช่เป้าหมายของชีวิต เป้าหมายแท้จริงคือการมีคุณลักษณะที่เติบโต มีคุณลักษณะที่เหมือนกับพระเยซูคริสต์

“
สักวันหนึ่ง
หัวใจของผมนឹងหยุดเต้น
และนั่นจะเป็นจุดจบ
ของร่างกายผม
แต่ไม่ใช่จุดจบของผม

ปีที่ผ่านมาเป็นปีที่ยิ่งใหญ่ในชีวิตผม แต่ก็
เป็นปีที่ยากลำบากที่สุดด้วย ภรรยาของผม เคย
เธอเป็นมะเร็ง ผมเคยคิดว่าชีวิตก็เปรียบเสมือน
เนินเขาและหุบเขา คุณเดินผ่านวันเวลาอันมืดมิด
คุณเดินขึ้นสู่ยอดเขาไปกลับสลับกันอยู่อย่างนั้น
แต่ผมไม่คิดแบบนั้นอีกต่อไปแล้ว แทนที่จะเป็น
เนินเขาและหุบเขา ผมกลับมองว่าชีวิตนั้นเปรียบ
เสมือนคู่ขนานของทางรถไฟ ตลอดเวลาคุณจะ
เผชิญกับสิ่งดีๆ และสิ่งที่ไม่ดีในชีวิต ไม่ว่าจะเป็น
สิ่งดีๆ อะไรเกิดขึ้นในชีวิตของคุณ มันก็จะมีสิ่ง
ร้ายๆ เข้ามาให้เราต้องเผชิญ และแม้ว่าจะมีสิ่ง
เลวร้ายอะไรเกิดขึ้นในชีวิต แต่ก็จะมีสิ่งดีๆ ให้
คุณสามารถขอบคุณพระเจ้าได้เสมออีกเช่นกัน

คุณสามารถมุ่งมั่นจดจ่อกับวัตถุประสงค์
ของคุณ หรือจะจมอยู่กับปัญหาของคุณเอง
ถ้าคุณจดจ่อที่ปัญหาของคุณเอง คุณก็จะจมลงสู่
วังวนในเรื่องตัวตนของคุณเอง ซึ่งก็คือปัญหา
ของฉัน เรื่องของฉัน ความทุกข์ของฉัน แต่หนึ่ง
ในวิธีง่ายๆ ที่สุดอันหนึ่งที่จะกำจัดความเจ็บปวด
นี้ ก็คือการเบนเป้าหมายให้พ้นไปจากตัวคุณเอง
และมุ่งความสนใจไปที่พระเจ้าและคนอื่นๆ แทน

“
ผมอาจจะมีชีวิตอยู่ 60 ถึง
100 ปี บนโลกใบนี้ แต่ผมจะอยู่
ไปอีกเป็นล้านๆ ปี ในนิรันดร์กาล
นี่เป็นเพียงแค่ฉากแห่ง
การเตรียมตัวให้พร้อมเท่านั้น
เป็นเหมือนกับการซ้อมใหญ่
พระเจ้าต้องการให้เราได้ฝึกหัด
การใช้ชีวิตบนโลกนี้
ฝึกในสิ่งที่เราต้องทำตลอดไปใน
นิรันดร์กาล

ถาม: คุณต้องใช้เวลาอยู่นานมัยในการ
กลั่นกรอง “ชีวิตที่ขับเคลื่อนไปด้วย
วัตถุประสงค์” ออกมาเป็น 5 วัตถุประสงค์
คือการนมัสการ การเติบโตในพระคริสต์
การประกาศข่าวประเสริฐ การมี
สามัคคีธรรม และการทำพันธกิจ

ตอบ ในขณะที่ผมศึกษาพระวจนะนั้น ผม
ได้เขียนหนังสือ “คริสตจักรที่เคลื่อนไปด้วยวัตถุประสงค์” ในเวลานั้นเอง ผมได้พิจารณาและเริ่ม
เห็นว่า “อะไรกันแน่ที่เป็นวัตถุประสงค์ที่แท้จริง
ของคริสตจักร?” ผมเริ่มมองเห็นโครงสร้างนี้ชัด
แล้วซ้ำอีกที่ปรากฏอยู่ในพระวจนะ พระเจ้าต้องการ
ให้คริสตจักรเป็นสถานที่ๆ มานมัสการพระองค์
เป็นที่ๆ ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้คน

ให้เติบโตขึ้นในความเชื่อ นำคนมาถึงความรอด
ผ่านทางการประกาศ เป็นที่ที่เกิดสามัคคีธรรม
และเป็นสถานที่ในการทำพันธกิจที่ตอบสนองต่อ
ความต้องการของผู้คน และผมเชื่อว่า สิ่งต่างๆ
เหล่านี้ไม่ได้เพียงแค่เป็นวัตถุประสงค์ของคริสต
จักรเท่านั้น แต่มันยังเป็นวัตถุประสงค์ของทุกๆ
ผู้คนด้วย

ประโยคที่ชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนที่สุดของ 5
วัตถุประสงค์ก็คือ “พระมหากษัตริย์และพระมหา
บัญชา” เราติดป้ายข้อความที่คริสตจักรของเราว่า
“ความมุ่งมั่นที่เรามีต่อพระมหากษัตริย์ และพระ
มหากษัตริย์นั้น จึงจะก่อให้เกิดคริสเตียนที่เกิดผล”

เราได้ 2 วัตถุประสงค์จาก พระมหากษัตริย์
และ 3 วัตถุประสงค์จากพระมหากษัตริย์

“
มันต้องใช้ทั้งวินัยและนิสัย
ชีวิตก็คือการเผชิญกับปัญหาที่
ต่อเนื่อง ไม่ว่าตอนนี้เอง
ที่คุณกำลังเผชิญอยู่กับปัญหา
หรืออาจเพิ่งเสร็จสิ้นจากการแก้
ปัญหา หรือกำลังเตรียม
ที่จะเผชิญกับอีกปัญหา
ที่กำลังจะเข้ามา

LOS ANGELES, CA. August 11, 2016:
Rick Warren at Hollywood Walk of Fame Star
ceremony for actress Roma Downey.

พระมหาบุญฤทธิ์ที่กล่าวไว้ในมัทธิว 22:35 “จงรัก
พระเจ้าด้วยสุดจิตสุดใจของท่าน” นั่นก็คือการนมัสการ
จากนั้น “จงรักเพื่อนบ้านของท่านเหมือนรักตัวเอง”
นั่นคือการทำพันธกิจ

สำหรับพระมหาบุญฤทธิ์ที่กล่าวไว้ในมัทธิว 28:18-20
“เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงออกไปสั่งสอนชนทุกชาติ”
นั่นคือ การออกไปประกาศข่าวประเสริฐขององค์พระเยซูคริสต์
จากนั้นพระเยซูได้ตรัสว่า “สอนเขาทั้งหลายให้ถือรักษา
สิ่งสารพัดซึ่งเราได้สั่งพวกท่านไว้” นั่นคือ การเป็น
เหมือนกับพระองค์ (Discipleship) และพระเยซูยังได้บอก
ต่อว่า “ให้รับบัพติศมาในพระนามแห่งพระบิดา พระบุตร
และพระวิญญาณบริสุทธิ์” และวัตถุประสงค์ที่ 5 ก็คือ
การมีสามัคคีธรรม

“
ชีวิตนั้นเปรียบเสมือน
กองยานของทางรถไฟ
ตลอดเวลาคุณจะ
เผชิญกับสิ่งดีๆ และก็
สิ่งที่ไม่ดีในชีวิต ไม่ว่า
จะมีสิ่งดีๆ อะไรเกิดขึ้น
ในชีวิตของคุณ มันก็จะ
มีสิ่งร้ายๆ เข้ามาให้เรา
ต้องเผชิญ และแม้ว่าจะ
มีสิ่งเลวร้ายอะไรเกิดขึ้น
ในชีวิต แต่ก็จะมีสิ่งดีๆ
ให้คุณสามารถ
ขอบคุณพระเจ้าได้เสมอ
อีกเช่นกัน
”

ถาม: พระเยซูเป็นแบบอย่างของการมีชีวิตที่
มีวัตถุประสงค์ แต่ก็มักจะเผชิญกับการถูก
ขัดขวาง?

ตอบ: นั่นเป็นเพราะว่าวัตถุประสงค์หนึ่งใน
นั่นก็คือการทำพันธกิจกับผู้คน พวกเขาไม่ใช่สิ่ง
ที่ขัดขวางหรือรบกวน แท้จริงแล้ว พวกเขาคือ
ส่วนหนึ่งของแผนการของพระเจ้า ถ้าเราต้องการ
เป็นเหมือนดั่งพระคริสต์และต้องการให้ชีวิตของ
เราสอดคล้องกับพระลักษณะของพระองค์ นั่นคือ
สิ่งที่เราจำเป็นต้องเรียนรู้เพื่อที่จะรักคนอื่นให้เป็น
คุณต้องรู้จักการสานสร้างความสัมพันธ์ที่ดีหาก
คุณต้องการที่เติบโตในทางจิตวิญญาณ

ในบางศาสนานั้น ผู้ทรงศีลจะแยกตัวออก
สันโดษอยู่บนเขา เขาจะไม่ยุ่งเกี่ยวกับมลทิน
ต่างๆ ของโลกโดยสิ้นเชิง แต่พระเยซูนั้นกลับทำ
ตรงกันข้าม พระองค์ตรัสว่า วิธีที่คุณจะบริสุทธิ์
ได้ ก็โดยการรักผู้อื่น พระองค์เองถูกเรียกว่าเป็น
เพื่อนของคนบาป สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่เป็นเรื่องการขัด
ขวาง แต่เป็นการเกิดขึ้นจากประสงค์ของพระเจ้า

“
นั่นคือเหตุผลที่คนถึงถูกเรียกว่า
มนุษย์ (human-being)
ไม่ใช่ human-doing
”

ถาม: ผมควรเริ่มต้นจากตรงไหนดี?

ตอบ: เริ่มด้วยการตั้งคำถามเช่น “ผมจะมี
ชีวิตอยู่เพื่อที่จะครอบครองทรัพย์สมบัติให้
มาก ๆ? เพื่อชื่อเสียง? หรือมีชีวิตที่ต้องถูกผลักดัน
จากแรงกดดันรอบตัวต่างๆ? อยู่ด้วยความ
รู้สึกผิด? ด้วยความรู้สึกขมขื่น? ด้วยความ
หลงใหลในวัตถุ (นิยม)? หรือว่าชีวิตผมควรจะ
ถูกผลักดัน ด้วยวัตถุประสงค์ของพระเจ้ากันแน่?

เมื่อผมตื่นขึ้นมาในตอนเช้า นั่งอยู่ข้างเตียง
แล้วพูดว่า “ข้าแต่พระเจ้า หากผมไม่ได้ทำอะไร
ที่เป็นประโยชน์ในวันนี้ ก็ขอให้ผมมีความปรารถนา
ที่จะรู้จักพระองค์มากขึ้น รักพระองค์ได้มากยิ่งขึ้น
ขึ้น ๆ” และเมื่อสิ้นสุดวัน หากผมรู้จักพระองค์
มากขึ้น รักพระองค์ได้มากขึ้น ผมเถื่อนั่นคือวัน
ที่ผมประสบความสำเร็จแล้ว

ในทางตรงกันข้าม หากหมดวันแล้วผมยัง
ไม่ได้รู้จักพระองค์ดีขึ้น ไม่ได้รักพระองค์มากขึ้น
นั่นเท่ากับว่า ผมได้พลาดวัตถุประสงค์ที่สำคัญข้อ
แรกของชีวิตไป และวันนั้นถือว่าเป็นวันที่เสียไป
อย่างเปล่า ๆ เพราะพระองค์ไม่ได้ปรารถนาให้ผม
อยู่บนโลกนี้เพียงแค่ทำสิ่งที่จะต้องทำให้สำเร็จตาม
ลิสต์ (To do list) เท่านั้น แต่พระองค์สนใจว่า
ผมเป็นคนอย่างไรมากกว่าสนใจว่าผมได้ทำอะไร
ไปบ้าง นั่นคือเหตุผลที่คนถึงถูกเรียกว่ามนุษย์
(human-being) ไม่ใช่ human-doing

ถาม: ปีกี่ผ่านมานี้เป็นอย่างไรครับ ไม่ใช่แค่เรื่องยอดขายของหนังสือ แต่รวมถึงเรื่องอาการมะเร็งของภรรยาคุณด้วย?

ตอบ เราค้นพบอย่างรวดเร็วว่า แม้จะมีการอธิษฐานเพื่อนับร้อยนับพันจากผู้คน แต่พระเจ้า ก็ไม่ได้ทรงรักษาเคย์ หรือไม่ได้ทำให้ภัยขึ้นเลยสำหรับเธอ มันเป็นเวลาที่ยาวนานมาก ๆ แต่แล้วพระเจ้าก็ได้เสริมสร้างบุคลิกภาพของเธอ เพิ่มความแข็งแกร่งให้กับเธอ ทำให้เธอได้เริ่มพันธกิจใหม่ๆ ในการให้ความช่วยเหลือผู้อื่น ให้เธอได้เป็นพยานชีวิต ดึงเธอให้เข้าใกล้พระองค์และกับผู้คน ซึ่งนั่นก็คือวัตถุประสงค์ทั้ง 5 ที่เรากำลังพูดถึงกันมาตลอดนั่นเอง

คุณต้องเรียนรู้ที่จะรับมือกับสิ่งที่ดีและที่เลวร้ายในชีวิตแท้จริงแล้ว บางครั้งการเรียนรู้ที่จะรับมือกับสิ่งดีๆ นั้นยากกว่าซะอีก ตัวอย่างเช่นในปีที่ผ่านมา ปีปปีป หนังสือก็มียอดขายถึง 15 ล้านเล่ม นั่นมันทำให้ผมร่ำรวยขึ้นมาอย่างทันทีทันใด แต่มันก็นำพาชื่อเสียงที่ครึกโครมมา给我ด้วย ซึ่งเป็นอะไรที่ผมไม่เคยรู้จัก ไม่เคยเกี่ยวข้องกับตัวมาก่อนเลย

ผมไม่คิดว่าพระเจ้าจะให้เงินทองหรือชื่อเสียงแก่คุณเพียงเพื่อเสริมอีโก้ให้กับตัวคุณเอง หรือเพื่อให้คุณใช้ชีวิตสุขสบายอย่างคนเห็นแก่ตัวเท่านั้น ดังนั้นผมจึงได้เริ่มถามพระองค์ว่า “พระองค์ต้องการให้ผมทำอะไรกับเงินก้อนนี้กับชื่อเสียงนี้ กับอิทธิพลที่ผมจะโน้มน้าวผู้อื่นได้”

พระองค์ตอบผมโดยให้วจนะที่แตกต่างกัน 2 ประการแก่ผม ซึ่งช่วยให้เราตัดสินใจว่าจะต้อง ทำอย่างไรอย่างแรกก็คือพระองค์ได้ให้พระวจนะใน 1 โครินธ์ บทที่ 9 อาจารย์เปาโลกล่าวว่า คนที่ประกาศข่าวประเสริฐควรได้รับการเลี้ยงชีพด้วยข่าวประเสริฐ แล้วอะไรเล่าจะเป็นบำเหน็จของข้าพเจ้า คือเมื่อข้าพเจ้าประกาศข่าวประเสริฐ ข้าพเจ้าได้ประกาศข่าวประเสริฐของพระคริสต์โดยไม่คิดค่าจ้าง เพื่อจะไม่ได้ใช้สิทธิในข่าวประเสริฐนั้นอย่างเต็มที่

บางครั้งการเรียนรู้ที่จะรับมือกับสิ่งดีๆ นั้นยากกว่าซะอีก

ซึ่งนั่นก็คือการที่อาจารย์เปาโลไม่ยอมใช้สิทธินี้ ก็เพื่อที่อาจารย์จะสามารถรับใช้พระเจ้า ได้อย่างมีอิสระโดยไม่ต้องตกเป็นทาสหรือขึ้นอยู่กับมนุษย์ผู้ใด ดังนั้น เราทั้งสองเลยตัดสินใจและได้ข้อสรุปออกมาเป็น 4 ประการด้วยกัน

ผมไม่คิดว่าพระเจ้าจะให้เงินทองหรือชื่อเสียงแก่คุณเพียงเพื่อเสริมอีโก้ให้กับตัวคุณเอง หรือเพื่อให้คุณใช้ชีวิตสุขสบายอย่างคนเห็นแก่ตัวเท่านั้น

แม้ว่าจะมีเงินทองเข้ามามากมาย เราทั้งคู่จะไม่เปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ของเรา แม้แต่น้อย เราจะไม่ซื้อข้าวของแพงๆ หูหรารหรือข้าวของชิ้นใหญ่ อะไรทั้งนั้น ประมาณราวๆ ครึ่งปีที่แล้ว ผมได้หยุดรับเงินเดือนจากคริสตจักร เราได้จัดตั้งมูลนิธิขึ้นมาเพื่อทำหน้าที่สนับสนุนความคิดริเริ่มของเราที่เรียกว่า “เดอะพีซแพลน THE PEACE PLAN” ซึ่งก็คือ

- Planting การสร้างคริสตจักรใหม่ๆ
- Equip เสริมสร้างขีดความสามารถให้กับผู้นำ
- Assist ให้ความช่วยเหลือผู้ที่ยากไร้
- Care ให้การดูแลรักษาผู้ป่วยและ
- Educate การให้ความรู้แก่คนรุ่นต่อไป

ผมได้คำนวณเงินทั้งหมดที่คริสตจักรได้ให้กับผมมาตลอด 24 ปี ตั้งแต่ผมเริ่มสร้างคริสตจักรแห่งนี้ ผมได้นำเงินทั้งหมดคืนกลับไป ซึ่งมันเป็นเหมือนกับเสริภาพที่ทำให้ผมได้รับใช้พระเจ้าได้อย่างเต็มที่ ได้อย่างอิสระด้วยจิตใจของผม โดยไม่ต้องมีค่าจ้าง

จากนั้น เมื่อเราพูดถึงอิทธิพลต่อผู้อื่นที่พระเจ้าให้ไว้กับผม พระองค์ได้ชี้แนะให้ผมในพระธรรมสดุดีบทที่ 72 เป็นคำอธิษฐานของโซโลมอนที่วิงวอนขอพระเจ้าให้เขามีอิทธิพลต่อผู้อื่นมากยิ่งขึ้น เมื่อคุณเริ่มอ่านสดุดีบทนี้ ตอนแรกมันดูเหมือนเป็นคำอธิษฐานที่เห็นแก่ตัว ในเวลานั้นโซโลมอนเองเป็นคนที่มีฉลาดที่สุด รวยที่สุด เป็นคนที่มีอิทธิพลมากที่สุดในโลกอยู่แล้ว แต่เขาก็คงต้องการให้พระเจ้าให้เขามีอำนาจมากขึ้น มีอิทธิพลมากขึ้น แต่เมื่ออ่านต่อไปอีกจึงได้รู้ว่า เขาต้องการสิ่งนี้ก็เพื่อที่เขาจะได้ช่วยเหลือผู้ที่ถูกกดขี่ปกป้องผู้ที่ต่อสู้กับความทุกข์ทรมานต่อสู้เพื่อผู้ที่อดอยากหิวโหย และขอสติปัญญาจากพระเจ้าเพื่อที่จะตัดสินใจในสิ่งต่างๆ ได้อย่างยุติธรรมด้วยความใสใจ ห่วงใย ซึ่งโดยทั่วไปแล้วนี่ก็คือการดูแลผู้คนที่ถูกละเลยในสังคมนั่นเอง

สำหรับผมแล้ว พระเจ้าได้ตรัสว่า “วัตถุประสงค์ที่ผมมีอิทธิพลต่อผู้อื่นนั้น ก็เพื่อให้ผมเป็นปากเสียงให้กับผู้ที่ไม่มีโอกาส ผู้ที่ไม่มีปากเสียง” นี่เองเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญสำหรับผม ซึ่งผมต้องกลับใจใหม่และยอมรับว่า ปกติแล้วทั้งแม่หม้ายและเด็กกำพร้า นั้น อยู่นอกสายตาผม แต่ปัจจุบันนี้ พระองค์ตรัสกับผมว่า “เราได้มอบสถานภาพนี้ให้แก่เจ้า เพื่อให้เจ้าเป็นปากเสียงแทนผู้ที่ไร้โอกาสในสังคม” และผมได้ตอบพระองค์ไปว่า “ครับ ผมตกลง”

“
เขาต้องการสิ่งนี้ก็เพื่อที่
เขาจะได้ช่วยเหลือผู้ที่ถูกกดขี่
ปกป้องผู้ที่ต่อสู้กับความทุกข์
กรมาน ต่อสู้เพื่อผู้ที่
อดอยากหิวโหย

เราตั้งใจที่จะใช้ความมั่งคั่งและอิทธิพลที่เรา มีต่อผู้อื่นนั้นไปดำเนินโครงการ “เดอะพีซ แพลน” (THE PEACE PLAN) เพื่อผลักดันให้ คริสตจักรนับร้อยนับพันแห่ง ไปเป็นปากเสียง แทนคนที่ไม่มีปากเสียง นี่คือนโยบายใหม่หมดที่เราได้ทำ และผมรู้ว่านี่แหละคือสิ่งที่พระเจ้า ต้องการให้ผมทำ

วลีที่ผมนำมาใช้ให้กับชีวิตส่วนที่เหลือของผมก็คือ “จงดำเนินชีวิตเพื่อให้พระสิริของพระเจ้า แผ่ขยายไปจนสุดปลายแผ่นดินโลก” วัตถุประสงค์ต่าง ๆ ทั้งหมดที่มีนี้ ก็เพื่อสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้นั่นเอง

“
วัตถุประสงค์ที่ผมมีอิทธิพล
ต่อผู้อื่นนั้น ก็เพื่อให้ผมเป็น
ปากเสียงให้กับผู้ที่ไม่มีโอกาส
ผู้ที่ไม่มีปากเสียง